

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גלייז מס 53

בסיד ד' אב פ' דברים שבת חזק תשנ"ז

ליומא דהילולא של האר"י זיע"א שחל השבוע ה' מנ"א

נביא קטע משכחי רבי חיים ויטאל בענין פטירתו.

ו"ל: ועתה אכתוב מה שהגיד לי מורי ז"ל שבעת ימים קודם שנפטר לחיי עולם הבא. ודע כי מהשעה הראשונה שדיבר עמי אמר לי שאזהר שלא אגלה ענינו והשגתו וידעתו לבני אדם.. והתרה בי שאם אגלה ענינו לבני אדם ימשך נזק גדול לי ולכל העולם כולו, והתגלגלו הדברים שידע מורי הר"מ אלשיך מהענין ומשם ואילך רבו הנכנסים בבית מורי ז"ל ואני הייתי חושב שעשיתי מצוה גדולה לזכות כל אותם בני אדם, ומורי ז"ל פעמים רבות היה מוכיח אותי ע"ז, כי לא היה לו פנאי ללמוד עמי מרוב הנכנסים.. והיה אומר לי שאע"פ שנמשך לי נזק גדול בענין זה איני יכול לדחותם. ובהמשך הימים רצה לשלוח את כולם מעליו ולא רצו ללכת, והם היו אנשים גדולים והפצירו בו דבר גוזמא מאוד ולא יכול להם. ואחר שלש חדשים לקחני בסתר ואמר לי כבר ידעת כמה התרתי בך על הדבר הזה וכמה נזק נמשך לך.. והנה דע לך כי נמשך לי נזק גדול מגילוי סודות אלו להם, כי עדיין אין הם מתוקנים לזה, ואני מוכרח להגיד לך כל אשר תשאל ממני כמו שאמרתי לך פעמים רבות, ובגללך הם שומעים, והם אינם כדאים לשמוע... ולכן שמע בעצתי ואל תשאלני בפניהם דבר והניחה לי ויפרדו כולם מעלי ותשאיר אתה לבדך ובעזרת הקל אעלה אותך למעלה מגלגל ערבו'. ולא רציתי לשמוע בקולו באמרי לו שלא יהיה נחשב עוון לדחות כל תשובה האנשים ההם בעבור תועלתו. וכשמוע תשובתי התחיל לבאר לי קצת עניני נפשי.. שחשב בזה אולי אתפתה בדבריו.. ועל כל זה לא רציתי ואז נתעכבנו כל היום ההוא עד שקיעת החמה ולא יכל להכריחני לדעתו, סוף דבר אמר לי, דע כי אין עוד זמן אלא היום הזה בלבד ואם לא תודה לדברי אין עוד תיקון אלא קלקול ונזק לי, לך, ולכל העולם, ע"י גילוי סודות אלו.. שעדיין אין רשות מלמעלה לזה. ואני בעונותי רציתי להיות חסיד שוטה, אמרתי לו מה שיארע לכולם יארע לי ואם הם לא ילמדו גם אני לא אלמד, ולא יאמרו בשמים שבשביל תועלתו לא חששתי לתועלת אחרים ואני לא שערתי בעצמי מה שיהיה בעונ"ה ואחרי שלושה ימים הוכה במגפה יום עש"ק פ' מט"מ יום ר"ח אב שנת ה'של"ב וביום ג' ה' לאב נפטר לחיי עולם הבא.

סיפר לי הר"ר יצחק כהן ז"ל כי בעת פטירתו כשיצאתי מאצלו נכנס הוא ובכה לפניו ויאמר וכי זו היא התקוה שהיינו כולנו מקווים בחיך לראות טובה גדולה, תורה וחכמה בעולם, וישיבהו אילו מצאתי אפי' אחד צדיק גמור בכס לא הייתי מסתלק, עודנו מדבר שאל אותו עלי ויאמר היכן הלך בשעה זו ויצטער מאוד. וכו'... ויאמר וכי ח"ו אין לנו עוד תקוה ויאמר, אם תזכו אני אבא ואלמדכם ושאלתיו איך יבא רבינו וילמדנו אחרי שהולך עכשיו ליפטר מן העולם, ויאמר אין לך עסק בנסתרות איך תהיה ביאתי אם בחלום אם בהקיץ אם במראה ותיכף אמר קום מהר צא מהבית הזה כי כהן אתה והגיע הזמן ואין פנאי להאריך בשום דבר וטרם יציאתו מהמפתן יצאה נשמתו בנושקה לחיי עולם הבא זכותו תגן עלינו אמן (שבחי ר' חיים ויטאל ע' י"ג כ"ו).

פנינים יקרים

אלה הדברים אשר דבר משה וגו' אלה פוסל את הראשונים, שרמו להם משרע"ה בדברי תוכחתו שתכלית השב אל ד' שיפסול מעשיו הקודמים, וידע כי עדיין לא השלים חובתו לה', וכן דרך עובדי ד' שפוסלים תמיד מעשיהם הראשונים, וזה הוכיח משרע"ה את ישראל באמרו אלה, שיהיו בבחי' אלה פוסל את הראשונים והם הם הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל סה"ק (דברי יואל בסו').

אם יהי' נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלקיך ומשם יקחך (דברים ל) אפילו אם אחד כבר נדד ונתרחק מהבוי"ת מאד מאד, אך עדיין אחוז בקצה השמים כלומר בסוף השמים שעדיין נשאר איזה ניצוץ קלוש ודק חי בקרבו משם יקחהו השי"ת ויעזרהו ויקבל תשובתו ויחייו ויקיימהו (לב אליהו שמות עמ' קצג).

סיון ל"ח

למעלת כבוד...

הקדושים וצדיקים אמיתיים. ירגיל עצמו מאד באמירת תהלים בחיות גדול והתלהבות מתוך שמחת הנפש, כאילו ישועתו עומדת לבוא בכל רגע, ויוכל לאמור בכל יום כ"ו מזמורים על הסדר, וביום השבת ג' פעמים כו' מזמורים, ובכל יום יתן יג' סנט לצדקה וערש"ק יתן מבי' סנט לצדקה, ומפעם לפעם יוכל לשלוח ל"יד עזרה". וגם יאמר אני מאמין בכל יום.

ואבקשו שלא יהיה שבור ורצוץ, ויחיה את עצמו באמונה, ויראה נפלאות. ובתקוה טובה לשמוע ממנו בשורות טובות. אני מאחל לו שהשי"ת ישמע קול נאקתו וייעתר לו כפי שנעתר לכל הצדיקים למלא משאלות לבם, כן ימלא משאלת לבך לטובה במהרה דידן, אמן כן יהי רצון.

ברגשי כבוד, וידידות נאמנה...

מזה זמן רב קבלתי את אגרתו ההומיה, אשר בו שוטח את מרי לבו על שעדיין לא זכה לבנים.

והנה אתה כותב בצער רב אודות דעת הרופאים וזהו דעת רופאים בני אנוש. אבל השי"ת שהוא מחיה הכל, הוא משדד המערכות, ומחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית והקב"ה אמר לאברהם אבינו ע"ה צא החוצה צא מאיצטגנינות שלך. וגדול מאד הוא כח התפילה שהיא מגעת עד כסא הכבוד ורחמי הבורא מתגלגלין עליו להעניק לו טל תחיה מאוצר מתנת חנם שהוא אוצר הנשמות.

ולכן אבקשו שלא יתייאש כלל, וישתדל להיות תמיד בשמחה, ולא יתן למדת העצבות לחדור אליו, כי אין זה מדרכי האמונה הפשוטה, כי זה נראה כאילו מתרעם על השי"ת, וזה מפסיק ח"ו את השפע. כי גדולה מדת האמונה כל כך שבכוחה למשוך ישועות ונפלאות ובכוחה לשנות הטבע. כידוע מפי הספרים

אייר ל"ז

לכבוד חברי הנאמן ...

עבודה, רק כך ניתן יהיה להבין את האורות של ששת ימי בראשית, שהם עצמם אורות של משיח. ואין זוכים להם כי אם ע"י הכאבים של האדם.

מעוצמת הכאבים יוצאת אש, ונהפכת להיות אש קודש, ע"י כך שהאדם מקבל את כאביו באהבה ובשמחה. עד שהוא בונה לו בזה האש את הבית השלישי שעתיד הוא להיבנות במהרה ע"י הכאבים

קראתי מכתבך אשר בהם אתה מביע תקותך הטובה מתוך אמונה עמוקה שהי' יעזור לך ויהיה לך נחת מהילדים, והנני שותף מלא לאותה התקוה העמוקה כי זכות הצדקה מסייעת לה, באותה מדה של מסירות נפש שיש לך לדאוג לפרנסת עניי ארץ ישראל, כך היא המדה להביא לך רוחה ולהגיע למטרתך. לזכות לאותו אור, שאין להשיג אותו כי אם ע"י

לקנות ע"י שלימות העבודה והעינויים
שקבלו על עצמם מתוך אהבה שלימה
ושמחה של נפש, כמו שדוד המלך ע"ה
אמר: "טוב לי כי עוניתי למען אלמד
חוקיך".

ברגשי כבוד ...

החזקים והתפילות של בני ישראל.
ותקותי, שהכאבים שאתה מקבל באהבה
יגיעו אותך לשלימות התפילה ולמלאות
בקשתך לרוות רוב נחת מילדיך ומנכדיך,
לראות דורות ישרים מבורכים.
אני מבקש להאמין, שאתה ממשיך
להיאבק מתוך סערות החיים, על קנין
האמונה כמו הצדיקים האמיתיים שזכו

אלול ל"ח

וראשית חכמה יראת ה', וחכמה הוא כח -
מה מהי יסוד מציאותנו אם לא להגיע
לפחד ה' שהוא הפחד מן הסכנה שלא
נאבד חלילה במו ידינו מתוך הפקריותנו
את סיבת הרחמים אשר היא ורק היא
שומרת עלינו מלעשות רע שהוא בעצם
יסוד טבענו של הבשר והדם, ובשעת
עמידתנו בשער, בשעת הנסיון, זכור
נזכור ונחיה את הסיבה כי מאת ה'
היתה זאת, ונגילה ונשמחה בו.

ואסיים מתוך תקוה נאמנה לבשר
ולהתבשר תמיד בשורות טובות, אני
מאחל לכם בריאות טובה ורוב נחת
ולחזור לשלום לארצנו הק' מתוך נחת
וכל טוב.

ברגשי כבוד רב...

לכבוד...

והכלל הוא, שכל מאורע הבא על האדם הן
בענין בריאותו או בכל ענין אחר אינו אלא
לעורר את האדם ע"ד חובתו בעולמו,
וכשאדם בוחר עצמו ללכת בדרך אמונה
בחרתי, מתעלית עמו הנפש להיות שליט
על הגוף ואין שום מאמץ או קור וחום
יכולים להשפיע, כי אז מציאות עבודתו
משליטה על הגוף חיי נפש, שבטבעה היא
בלתי בעלת גבול, וקשורה ודבוקה
ביוצרה.

עבודה כזו אינה קלה, ואינה נפסקת
לעולם, אורך זמנה כימות שנות חייו,
אבל דרכה הופך החיים להיות חיים
נצחיים חיים וקיימים לעד, ואף כי
תכבד מאד העבודה, התמורה שנקבל
בעדה, גדולה לאין ערוך בשום יחס ומדה
לעומתה.

בט' כאב תשנ"א דיבר הרא"ש שליט"א (תשעה באב נדחה) עמ"ש דוד המלך "ולבי חלל בקרבי" שע"ז אומר רש"י (סוף פרק השותפין) "יצרי הרע מת בקרבי", דהנה האדם יש לו פחדים ובושות וזה בדרך כלל בעניני טבע, היינו הוא פוחד משוטרים, משונאים ורודפים, ובושות מזה שמפרסמים אותו ומנפחים כל עוולה קטנה שראו בו ומוזה יש לו בזיונות רבים, אבל כאשר יתבונן האדם שכל זה נשלח לו ממרומים כדי לעורר אצלו שיהא לו פחד ה' ויכוש ממנו, שלמטרה זו קבל זאת, אבל כשאין לו דעת לוקח לעצמו את הפחדים והבושות מבני אדם, וזה אמנם עצת יצר הרע הרוצה לרמיין לו פחדים עוד יותר ממה שהם קיימים באמת, כדי להפילו ברשת היאוש. אבל אם יסתכל שכל זה מהשמים - יתעלמו ממנו כל הפחדים והיו כלא היו.

לדרגה גבוהה זו אמנם הגיע דוד המלך אשר שונאיו רדפו אותו עד חרמה והפחידו אותו להכותו נפש, וגרמו לו כידוע בושות עצומות לאין ערוך בפרט למעמדו כמלך ישראל, והוא ברוחב דעתו השכיל להבין שזה הכל מהשמים ועמד בנסיון מר וחמור נגד שונאיו. ולזה נתכוון דוד באמרו "ולבי חלל בקרבי", היינו שהצלחתי להוציא מלבי כל הפחדים והבושות ולבי חלל בקרבי לגמרי, ובזה הרגתי את יצרי הרע לכל יוסיף עוד להסיתני לחטא אחרי שתפסתי את האמצעי שלו להכשילני. ועל סמך זה כבר יכול לומר "בחנני ונסני צרפה כליותי ולבי" שבטוח היה כבר שיכול לעמוד בפני פתויי היצר וכל נסיון. אבל היתה זאת טעות כי היצר הנמצא אצל האדם מנעוריו אינו סר ממנו עד זיכולא בתרייתא וצריכים לנהל תמיד מלחמה עצומה אתו ע"י זעקות להשי"ת כמו שאמר אליך זעקו ונמלטו, שאי אפשר להימלט מהיצר רק ע"י זעקה לה'. ואפילו שהצליח לגרש את הפחדים הטבעיים, שזו אמנם דרגה גדולה מאד, אבל בלי סיוע מהשמים זה לא הולך בשום אופן ואין לגרש את היצר הבא להסית ולהדיח. ולכן בא הנסיון של ב"ש שאז כבר נוכח שבלי עזרתו יתברך אי אפשר לדחות את היצר ומוכרחים תמיד לבקש סיוע ואלמלי הקב"ה לא יכול לו ליצר. ואומר "עמו אנכי בצרה" הכוונה שאנו צריכים להיות אתו יתברך בצרתו שהשכינה בצער על הגלות המתמשכת כל כך והוא רוצה שנתעורר בלב שלם ובאמת בלי מחלוקת.

בש"ק חזון אמר כי השכינה הק' נמצאת בשפל המדרגה בגלות המר, וכל כך בשפל עד שכל אחד יכול להגיע אליו בקצת התאמצות בתפילה מעומק הלב אפשר לבקוע רקיעים. כי בדורות שעברו היו צריכים עבודה גדולה והיום מספיק בתנועה קלה של אמת.

מנחה של תשעה באב התפללנו יחד עם הרא"ש כיער ירושלים תחת עץ חרוב שענפיו מרובין שהי' לצל ולמחסה מהשמש הלוהטת על כמאה איש. אחר התפילה דיברנו אתו על הגאולה המתבוששת לבוא ומתי כבר יהיה קץ לגלות ולתשעה באב, אמר לנו: מיט געדולד! עס געהט נישט מיט קיין געוואלד, אויב השי"ת וועט אונז אויסלייזן מיט אונזערע געוואלדן, איז די ישועה נישט פון איהם! דעריבער דארפן מיר נישט אויפהערן צו מתפלל זיין און די ישועה וועט קומען ווי די חז"ל זאגן מיט "היסח הדעת", דאס הייסט ווען מיר האבן נישט קיין שייכות דערצו, און אונזער מחשבה איז געוועהן ווייט פון דעם, דאן "והיתה לה' המלוכה".

השפחה במעונם

הר"ר סנדער הולד ומשפ' להולדת הבן

הר"ר צבי הולד ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אלימלך גלצר ומשפ' להולדת הבן

הר"ר אברהם אהרן שנקר ומשפ' לאירוסים הבן מנחם מנדל הי"ו

י"ל ע"י

מערבת החברותא

עדיני 3

טל: 02-5829688

ת.ד. 5080

ירושלים 91050